

300 ROKOV PRED

HROU O TRÓNY

VLÁDLI V ZÁPADNEJ ZEMI DRACI

GEORGE R. R.
MARTIN

OHĚŇ
A KRV

KNIŽNICA
SVETOVÝCH BESTSELLEROV

OHĚŇ A KRV

GEORGE R. R. MARTIN

Ilustroval Doug Wheatley

TATRAN

Z anglického originálu George R. R. Martin: Fire & Blood,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Bantam Books, a division of Penguin Random House LLC,
New York 2018,

preložili Lucia Halová a Jana Pernišová.

Vyšlo vo Vydavateľstve TATRAN, Bratislava 2019 ako 5206. publikácia
a 161. zväzok edície LUK – Knižnica svetových bestsellerov.

Vydanie I.

Prebal a väzbu podľa pôvodného návrhu spracoval AldoDesign, Bratislava.

Zodpovedná redaktorka Daniela Šinková

Jazyková redaktorka Adriana Oravcová, Simona Rošková

Technická redaktorka Eva Zdražilová

Sadzba RS servis, Bratislava

Vytlačila Těšínská tiskárna a. s., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

Published by agreement with the author and the author's agents,
The Lotts Agency, Ltd.

All rights reserved.

Copyright © 2018 by George R. R. Martin

Illustrations copyright © 2018 by Penguin Random House LLC

Translation © Lucia Halová, Jana Pernišová 2019

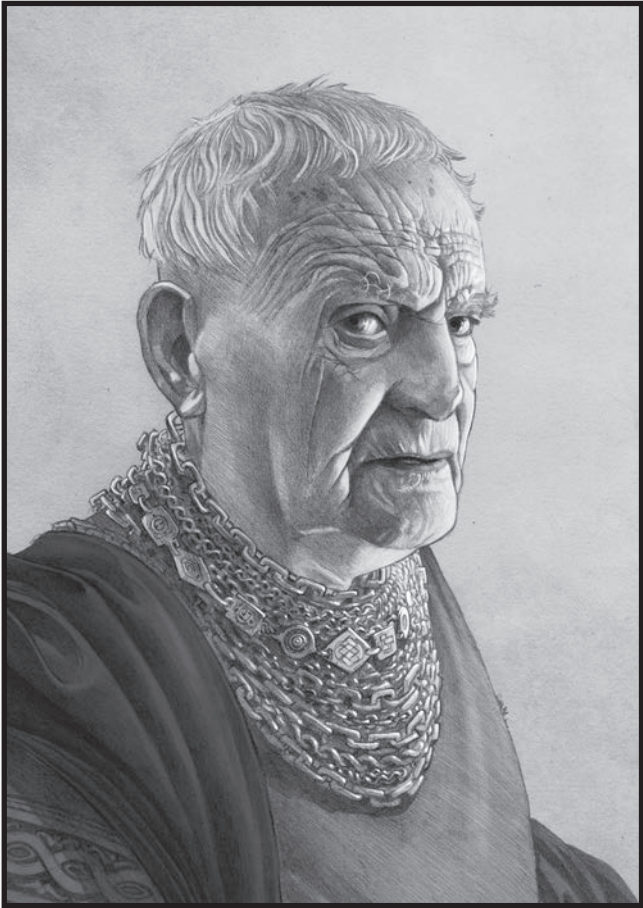
Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2019

ISBN 978-80-222-0989-2

*Venujem Lenore, Eliasovi, Andrei a Sidovi,
priaznivcom z hôr.*

Obsah

Aegonovo dobytie	11
Vláda Draka – Vojny kráľa Aegona I.	31
Drak mal tri hlavy – Vláda za kráľa Aegona I.	42
Synovia Draka	51
Z princa kráľom – Nástup Jaehaerysa I. na trón	96
Rok troch neviest – 49 po D.	109
Priveľa vladárov	126
Čas skúšok – Pretváranie ríše	150
Narodenie, smrť a zrada za vlády kráľa Jaehaerysa I.	166
Jaehaerys a Alysanna – Ich víťazstvá a tragédie	193
Dlhá vláda — Jaehaerys a Alysanna: politika, potomstvo a bolesť	227
Dediči Draka – Otázka následníctva	278
Vymieranie Drakov – Čierni a zelení	319
Vymieranie Drakov – Syn za syna	336
Vymieranie Drakov – Červený a zlatý drak	348
Vymieranie Drakov – Rhaenyрино víťazstvo	373
Vymieranie Drakov – Zvrhnutie Rhaenyry	409
Vymieranie Drakov – Krátka, smutná vláda Aegona II.	443
Následky – Hodina vlka	458
Za vlády regentov – Zahalený spoločník	475
Za vlády regentov – Vojna, mier a výstava dobytka	496
Za vlády regentov – Plavba Alyna Dubovej päste	519
Lysská jar a koniec vlády regentov	533
Kráľovská línia a Rodokmeň Targaryenovcov	563

Oheň a krv
Dejiny targaryenovských vládcov
Západnej zeme

Zväzok prvý
od Aegona I. (Dobývateľa)
po
regentstvo Aegona III. (Dračej záhuby)

zapisal arcimajster Gylbain
z Citadely Starého mesta
(a prepisal George R. R. Martin)

Aegonovo dobytie

Majstri z Citadely, zapisovatelia dejín Západnej zeme, používajú Aegonovo dobytie ako medzník už tristo rokov. Narodenia, úmrtia, bitky a iné udalosti datujú buď po D. (po Dobytí), alebo pred D. (pred Dobytím).

Skutoční vzdelanci vedia, že takéto datovanie nie je ani zďaleka presné. Aegon Targaryen nedobyl Sedem kráľovstiev za jediný deň. Medzi jeho vylodením a korunováciou v Starom meste uplynuli vyše dva roky, a ani vtedy ešte dobytie nebolo celkom završené, keďže si nepodmanil Dorn. Sporadické pokusy o začlenenie Dornských do ríše pokračovali počas celej Aegonovej vlády a vlády jeho synov, aj preto nie je možné určiť presný dátum ukončenia dobovačných vojen.

Ba i dátum ich začiatku je predmetom istého nedorozumenia. Mnohí sa domnievajú, že vláda kráľa Aegona I. Targaryena sa začala v deň, keď sa vylodil v ústí Čiernej vody pod tromi pahorkami, kde bude jedného dňa stáť mesto Kráľov prístav. Ale nie. Kráľ a jeho potomkovia síce oslavovali Deň vylodenia, ale Dobyvateľ datoval začiatok svojej vlády odo dňa, keď ho korunovali v Hviezdnom septe a pomazal ho najvyšší septon Viery. K tejto korunovácii došlo dva roky po Aegonovom vylodení, dávno po tom, čo boli bitky dobovačných vojen vybojované a vyhraté. Vidíme teda, že Aegonovo dobovanie sa vlastne odohralo v rokoch 2 až 1 pred Dobytím.

Targaryenovci boli čistej valýrskej krvi, dračí páni z prastareho rodu. Dvaťnásť rokov pred Skazou Valýrie (114 pred D.) predal Aenar Targaryen svoje zeme v džzave i v Krajine dlhého leta a presťahoval sa s manželkami, majetkom, otrokmi, drakmi, súrodencami, príbuznými a deťmi do Dračieho kameňa, pochrúrnej ostrovej pevnosti pod dymiacou horou v úzkom mori.

Vo svojom vrcholnom období bola Valýria najvýznamnejším mestom známeho sveta, strediskom civilizácie. Za jej žiarivými hradbami bojovalo zo štyridsať rodov o moc a slávu na dvore a v rade, povstávali a padali v nekonečnom boji o moc, občas nenápadnom, no často krutom. Targaryenovci veru nepatrili k najmocnejším dračím pánom, a keď odleteli do Dračieho kameňa, vnímali to ich súpermi ako kapituláciu či zbabelosť. No dcéra lorda Aenara Daenys, ktorú dnes poznáme ako Vešticu Daenys, videla, že Valýriu zničí oheň. A keď o dvanásť rokov vypukla Skaza, Targaryenovci boli jediní dračí páni, ktorí ju prežili.

Dračí kameň bol dve storočia najzápadnejšou vysunutou základňou valýrskej moci. Jeho poloha pri Gágore dávala Targaryenovcom a ich blízkym spojencom Velaryonovcom z Námelu (nižšiemu rodu valýrskeho pôvodu) úplnú kontrolu nad Čiernovodnou zátokou a tamojší čulý obchod im plnil truhlice. Lode Velaryonovcov a ďalšieho spriazneného valýrskeho rodu, Celtigarovcov z Klepietka, ovládali vody úzkeho mora, zatiaľ čo Targaryenovci na drakoch vládli oblohe.

No skoro celé storočie po Skaze Valýrie (ktoré sa právom nazýva Krvavým storočím) hľadeli Targaryenovci na východ, nie na západ, a pramálo ich zaujímali osudy Západnej zeme. Gaemon Targaryen, brat a manžel Vešticu Daenys, nastúpil po Aenarovi Vyhnanom ako pán Dračieho kameňa a zapísal sa do dejín ako Gaemon Veľkolepý. Po jeho smrti vládol jeho syn Aegon a dcéra Elaena. Po nich vládol ich syn Maegon, jeho brat Aerys a Aerysovi synovia Aelyx, Baelon a Daemion. Daemion bol z troch bratov najmladší a jeho syn Aerion sa po ňom stal vládcom Dračieho kameňa.

Aegon, ktorý sa do dejín zapísal ako Aegon Dobyvateľ a Aegon Drak, sa narodil v Dračom kameni v roku 27 pred Dobytím. Bol jediným synom a druhým dieťaťom Aeriona, pána Dračieho kameňa, a lady Valaeny z rodu Velaryonovcov, ktorá bola po matke targaryenovského rodu. Aegon mal dve sestry: staršiu Visenyu a mladšiu Rhaenys. U dračích pánov z Valýrie bolo oddávna zvykom uzatvárať manželstvo medzi bratom a sestrou, aby sa zachovala čistá rodová línia, no Aegon si zobral obe sestry. Podľa tradície sa mal oženiť iba so staršou Visenyou; to, že sa rozhodol vziať si aj Rhaenys, bolo nezvyčajné, hoci nie bezprecedentné. Niektorí tvrdili, že Visenyu si zobral z povinnosti, Rhaenys z vášne.

Všetci traja sa preukázali ako dračí jazdci ešte skôr, než vstúpili do manželstva. Z piatich drakov, s ktorými odletel Aenar Vyhnaný z Valýrie, prežil do Aegonových dní iba jeden: obrovský drak Balerion, Čierny des. Draky Vhagar a Meraxes boli mladšie, vyľahli sa už na Dračom kameni.

Podľa povery, ktorá dodnes koluje medzi nevzdelancami, vraj pred Dobytím nevstúpila noha Aegona Targaryena na pôdu Západnej zeme, to však

nie je pravda. Niekoľko rokov pred vylodením dal Aegon zhotoviť Maľovaný stôl: masívnu drevenú tabuľu, dlhú azda päťdesiat stôp, vyrezanú do tvaru Západnej zeme a na nej boli namaľované lesy, rieky, mestá a hrady Siedmich kráľovstiev. Aegon teda prejavoval záujem o Západnú zem dávno predtým, ako sa vrhol do vojny. Navyše jestvujú hodnoverné správy o tom, že so sestrou Visenyou v mladosti navštívili Citadelu v Starom meste a boli na love so sokolmi na Arbore ako hostia lorda Redwyna. Aegon azda navštívil aj Lanniský prístav, no tu sa záznamy rozchádzajú.

Západná zem bola v časoch Aegonovej mladosti rozdelená na sedem rozhádaných kráľovstiev a sotva by sa našlo obdobie, keď neboli aspoň dve či tri z nich vo vojne. Na rozľahlom, chladnom a kamenistom severe vládli Starkovci zo Zimovresu. Na púšti Dornu zasa Martellovci. Na západe so zlatými baňami panovali Lannisterovci z Casterlyho skaly, na úrodnej Rovine Gardenerovci z Vyšesadu. Údolie, Prsty a Mesačné vrchy patrili Arrynovcom. Ale najbojovnejší králi za Aegonových čias boli Harren Čierny a Argilac Povýšenecký, ktorých kráľovstvá ležali najbližšie k Dračiemu kameňu.

Východnej časti Západnej zeme kedysi vládli búrkoví králi Durrandonovci zo svojej veľkolepej pevnosti Búrkový koniec, ich kráľovstvo siahalo od Mysu hnevu po Krabí záliv, no už po stáročia ich moc slabla. Králi Roviny im odštípovali z panstva zo západu, Dornskí na nich dorážali z juhu, Harren Čierny a jeho železní ich vytlačili od Trojzubca a z oblastí severne od Čiernej vody. Kráľ Argilac, posledný z rodu Durrandonovcov, na istý čas tento úpadok zastavil, keď ešte ako chlapec odrazil dornskú inváziu, preplavil sa cez úzke more a pridal sa k veľkému spojenectvu proti imperialistickým „tigrom“ z Volantisu, a dvadsať rokov nato zabil Garsa VII. Gardenera, kráľa Roviny, v bitke na Letných lánoch. No Argilac zostarol, slávna čierna hriva mu zošedivela a bojová zdatnosť ochabla.

V riečnom kraji na sever od Čiernej vody vládol krvavou rukou Harren Čierny z rodu Hoarovcov, kráľ ostrovov a riek. Harrenov starý otec zo železného národa Harwyn Tvrdá ruka zobrať Trojzubec Argilacovmu starému otcovi Arrecovi, ktorého predkovia zvrhli posledných riečnych kráľov niekoľko storočí predtým. Harrenov otec rozšíril svoje panstvo na východ po Súmravnú dolinu a Rosbyov. Harren zasvätil väčšinu svojej dlhej, temer štyridsaťročnej vlády budovaniu gigantického hradu na brehu Božieho oka, ale len čo by bola Harrenova tvrdza takmer hotová, mohol sa slobodne vydať opäť dobýjať.

Žiadny západozemský kráľ nevzbudzoval takú hrôzu ako Čierny Harren, ktorého krutosť bola povestná po celých Siedmich kráľovstvách. A žiadny západozemský kráľ sa necítil taký ohrozený ako búrkový kráľ Argilac,

posledný z rodu Durrandonovcov, starnúci bojovník, ktorého jediným následníkom bola jeho nevydatá dcéra. A tak sa obrátil na Targaryencov v Dračom kameni a ponúkol im svoju dcéru na vydaj, pričom jej venom by boli všetky zeme na východ od Božieho oka, od Trojzubca po Čiernu vodu.

Aegon Targaryen odmietol ponuku búrkového kráľa. Veď už mal dve manželky, tretiu nepotreboval. A zeme, ktoré kráľ núkal ako veno, predsa už viac než jedno pokolenie patrili Harrenovej tvrdzi. Argilac ich nemal čo rozdávať. Skrátka, starnúci búrkový kráľ chcel pozdĺž Čiernej vody usadiť Targaryencov ako štít medzi vlastným územím a ríšou Harrena Čierneho.

Pán Dračieho kameňa mu odpovedal vlastnou ponukou. Zoberie si ponúkané zeme, ak mu Argilac postúpi aj Masseyho hák a lesy a pláne južne od Čiernej vody po rieku Kľukaticu a pramene Bludárky. Zmluva by sa potvrdila svadbou Argilacovej dcéry s Orysom Baratheonom, Aegonovým zástancom a priateľom z detstva.

Argilac Povýšenecký tieto podmienky nahnevane odmietol. Šepkalo sa, že Orys Baratheon je Aegonov neurodzený nevlastný brat, a búrkový kráľ predsa nepotupí svoju dcéru tým, že by dal jej ruku panghartovi. Už len tá myšlienka ho rozzúrila. Argilac dal Aegonovmu vyslancovi odňať ruky a poslal mu ich v truhličke. „Toto sú jediné ruky, ktoré váš bastard odo mňa dostane,“ pripísal.

Aegon mu neodpísal. Namiesto odpovede zvolal priateľov, banderiálnych pánov a hlavných spojencov na Dračí kameň. Nebolo ich veľa. Velaryonovci z Námelu, ako aj Celtigarovci z Klepietka boli vazalmi Targaryencov. Z Masseyho háka prišli lord Bar Emmon z Hrotu a lord Massey zo Skalopádu, obaja vazali Búrkového konca, ale s užšími väzbami k Dračiemu kameňu. Aegon a jeho sestry sa s nimi poradili a zašli aj do hradného septu pomodliť sa k Siedmim bohom Západnej zeme, hoci Aegona dovedty nepokladali za zbožného človeka.

Na siedmy deň sa rozletelo z veží Dračieho kameňa mračno krkavcov, aby rozniesli správu lorda Aegona do Siedmich kráľovstiev Západnej zeme. Mierili k siedmim kráľom, do Citadely v Starom meste, k veľkým i menším pánom. Všetky niesli rovnaký odkaz: oddnes bude v Západnej zemi jediný kráľ. Kto pokľakne pred Aegonom z rodu Targaryencov, ponechá si svoje zeme i tituly. Kto proti nemu pozdvihne zbraň, bude zvrhnutý, pokorený, zničený.

Správy o tom, koľko bojovníkov vyplávalo z Dračieho kameňa s Aegonom a jeho sestrami, sa líšia. Podľa niektorých tri tisícky, podľa iných sa ráтали iba na stovky. Toto skromné targaryenovské vojsko prirazilo k severnému brehu v ústí Čiernej vody, kde sa nad malou rybárskou osadou týčili tri zalesnené vrchy.

V časoch Stých kráľovstiev si mnohí menší králi robili nárok na vládu nad ústím rieky, medzi nimi aj darklynovskí králi zo Súmračnej doliny, Masseyovci zo Skalopádu a starí riečni králi ako Muddovci, Fisherovci, Brackenovci, Blackwoodovci alebo Hookovci. Na troch kopcoch vyrástli rôzne veže a pevnosti, len aby boli v tej či onej vojne zničené. Targaryenovcov vítali iba rozbité kamene a zarastené ruiny. Hoci si ústie nárokoval Búrkový koniec aj Harrenova tvrdza, bolo nechránené; najbližšie hrady patrili menším pánom, ktorí nemali veľkú moc ani vojsko, a navyše žiadny dôvod milovať svojho zvrchovaného pána Harrena Čierneho.

Aegon Targaryen dal okolo najvyššieho kopca narýchlo postaviť drevenú hradbu a vyslal sestry, aby si podmanili najbližšie hrady. Rosbyov sa vzdal Rhaenys a zlatookej Meraxes bez boja. V Stokeworthovskom hrade vystrelilo na Visenyu zopár kušostrelcov, no vzápätí Vhagar podpálila strechy pevnosti. Aj tento hrad sa podrobil.

Prvej skutočnej skúške Dobyvateľa podrobili lord Darklyn zo Súmračnej doliny a lord Mooton z Panninho jazierka, ktorí sa spojili a s troma tisíckami mužov vytiahli na juh zahnať votrelcov späť do mora. Aegon vyslal Orysa Baratheona, aby ich napadol na pochode, zatiaľ čo on na nich zaútočil zhora na Čiernom dese. V jednostrannej bitke obaja lordi padli, následne sa Darklynov syn a Mootonov brat aj s hradmi vzdali a prisahali vernosť Targaryenovcom. V tých časoch bola Súmračná dolina ústredným západozemským prístavom v úzkom mori a vďaka obchodu, ktorý cez ňu prúdil, veľmi zbohatla. Visenya Targaryenová nedovolila mesto vydrancovať, ale nezdráhala sa prisvojiť si jeho bohatstvo a naplniť truhlice dobyvateľov.

Toto je azda vhodné miesto, aby sme prebrali rozdielne povahy Aegona Targaryena a jeho dvoch sestier a kráľovien.

Visenya, najstaršia z troch súrodencov, bola rovnaká bojovníčka ako Aegon, cítila sa pohodlne v krúžkovej zbroji i v hodvábe. Nosila valýrsky dlhý meč, Temnú sestru, a vedela ho zručne používať, už od detstva sa cvičila s bratom. Hoci mala valýrske strieborno-zlaté vlasy a fialové oči, jej krása bola drsná, strohá. Aj tí, čo ju mali radi, ju považovali za prísnu, vážnu a nemilosrdnú, dokonca sa povrávalo, že sa zahráva s jedmi a temnými čarami.

Rhaenys, najmladšia z troch Targaryenovcov, bola presný opak sestry: hravá, zvedavá, prirodzená, zasnená. Nebola veľká bojovníčka, milovala hudbu, tanec a poéziu, podporovala nejedného speváka, komedianta či bábkara. A predsa Rhaenys trávila na dračom chrbte viac času ako jej súrodenci dokopy, pretože zo všetkého najväčšmi milovala lietanie. Raz vyhlásila, že skôr než zomrie, chce sa preletieť na Meraxes ponad More zapadajúceho slnka, aby sa pozrela, čo leží za jeho západnými brehmi. A zatiaľ

čo nikto nespochybňoval Visenyinu vernosť bratovi-manželovi, Rhaenys sa obklopovala peknými mladými mužmi, a (aspoň tak sa šepkalo) dokonca si ich zvala do spálne, keď bol Aegon v noci s jej staršou sestrou. No aj napriek týmto klebetám si ľudia na dvore nemohli nevšimnúť, že kráľ trávil s Rhaenys desaťkrát viac nocí než s Visenou.

Aegon Targaryen bol pre svojich súčasníkov, napočudovanie, rovnakou záhadou ako pre nás. So svojím mečom z valýrskej ocele, Čiernym plameňom, patril medzi najväčších bojovníkov tých čias, no predsa ho netešilo oháňať sa zbraňou a nikdy sa nezúčastnil turnaja ani melee. Jazdil na Balecionovi Čiernom dese, ale lietal iba do boja, alebo keď sa potreboval rýchlo prepraviť ponad zem či more. Ako veliteľ k sebe pritiahol veľa mužov, no nemal blízkych priateľov okrem Orysa Baratheona, ktorý bol jeho spoločníkom od detstva. Páčil sa ženám, ale zostal verný svojim sestram. Ako kráľ plne dôveroval svojej malej rade a sestram – každodenný chod ríše nechával na nich –, no nezdráhal sa ujať velenia, keď si to situácia vyžadovala. S rebelmi a zradcami sa poráтал tvrdo, k bývalým nepriateľom, ktorí pred ním pokľakli, bol však veľkorysý.

Veľkorysosť prvýkrát preukázal v Aegonovej pevnosti, jednoduchom hradisku z dreva a hliny, ktoré dal postaviť na vrchole kopca, od tých čias nazývaného Aegonov vrch. Keď dobyl tucet hradov a zaistil si ústie Čiernej vody na oboch brehoch, zvolal porazených lordov k sebe. Tam mu zložili meče k nohám, Aegon im prikázal vstať a potvrdil im vlastníctvo zemí i titulov. Tým, čo ho podporovali najdlhšie, pridelił navyše nové úrady. Daemon Velaryon, pán prílivu, sa stal admirálom a veliteľom kráľovskej flotily. Tristona Masseyho, pána Skalopádu, vymenoval za správcu nad zákonmi, Crispiana Celtigara za kráľovského správcu pokladnice. Orysa Baratheona vyhlásil za „môj štít, môjho najvernejšieho stúpenca, moju pravú ruku“. A tak Baratheona považujú majstri za prvú pravú ruku kráľa.

Medzi páňmi Západnej zeme mali dlhú tradíciu heraldické zástavy, no valýrski dračí páni ich nikdy nepoužívali. Keď Aegonovi rytieri rozvinuli veľkú hodvábnu vlajku s červeným trojhlavým drakom chrliacim oheň v čiernom poli, považovali to lordi za znamenie, že teraz je už naozaj jedným z nich, hodný byť zvrchovaným kráľom Západnej zeme. Keď kráľovná Visenya položila obruč z valýrskej ocele vykladanú rubínmi bratovi na hlavu a keď ho kráľovná Rhaenys vyhlásila za „Aegona, prvého toho mena, kráľa celej Západnej zeme a ochrancu jej ľudu,“ draky zaryčali a lordi s rytiermi volali na slávu... a najhlasnejšie prevolávali poddaní: rybári, roľníci a gazdiné.

No siedmi králi, ktorých Aegon Drak zbavil koruny, sa neradovali. V Harrenovej tvrdzi a v Búrkovom konci už Harren Čierny a Argilac

Povýšenecký zvolali svojich banderiálov. Na západe sa kráľ Mern z Roviny vydal po morskej ceste na sever do Casterlyho skaly, aby sa stretol s kráľom Lorrenom z rodu Lannisterovcov. Princezná z Dornu poslala do Dračieho kameňa krkavca s ponukou, že sa pridá k Aegonovi proti búrkovému kráľovi Argilacovi, no ako rovnocenný spojenec, nie ako poddaná. Ďalšia ponuka spojenectva prišla od mladučkého kráľa z Orlieho hniezda Ronnela Arryna; jeho matka žiadala za podporu Údolia proti Čiernemu Harrenovi zeme na východ od Zeleného bodca Trojzubca. Ba aj na severe v Zimovrese sedel kráľ Torrhen Stark dlho do noci so svojimi banderiálnymi páňmi a radcami a preberali, čo si počať s týmto takzvaným dobyvateľom. Celá ríša s napätím čakala, kam sa Aegon obráti najbližšie.

Iba niekoľko dní po korunovácii boli Aegonove vojská opäť na pochode. Väčšia časť jeho družiny sa preplavila cez Čiernu vodu a zeme na juh od Búrkového konca sa dostali pod velenie Orysa Baratheona. Išla s ním aj kráľovná Rhaenys na Meraxes so zlatými očami a striebornými šupinami. Targaryenovská flotila pod velením Daemona Velaryona vyplávala z Čiernovodnej zátoky na sever do Čajkova a Údolia. S nimi šla kráľovná Visenya na Vhagar. Kráľ pochodoval na severozápad k Božiemu oku a Harrenovej tvrdzi, obrej pevnosti, pýche kráľa Harrena Čierneho, ktorý ňou bol priam posadnutý.

Všetky tri targaryenovské výpravy sa stretli so silným odporom. Lordi Errol, Fell a Buckler, banderiáli Búrkového konca, prekvapili vojsko Orysa Baratheona, keď prechádzalo cez Kľukaticu, pobili vyše tisíc mužov a znova sa stratili medzi stromami. Narýchlo zohnaná arrynovská flotila spolu s tuctom braavoských vojnových lodí porazila targaryenovskú flotilu na vodách pri Čajkove. V bitke padol aj Aegonov admirál Daemon Velaryon. Sám Aegon čelil útoku na južnom brehu Božieho oka a rovno dvakrát. Bitku v trstí vyhrali Targaryenovci, no pri Smutných vrbach utrpeli veľké straty, keď sa dvaja Harrenovi synovia preplavili cez jazero v člnoch s obalenými veslami a napadli ich od tyla.

Nakoniec však Aegonovi nepriatelia nedokázali vzdorovať jeho drakom. Muži z Údolia potopili tretinu targaryenovských lodí a takmer toľko ich zajali, ale keď sa na nich vrhla kráľovná Visenya z oblohy, zhoreli ich vlastné lode. Lordi Errol, Fell a Buckler sa schovávali v dobre známych lesoch, až kým kráľovná Rhaenys nevy pustila Meraxes; lesmi sa prehnala ohnivá hradba a stromy vzbĺkli ako fakle. A v Smutných vrbach víťazi, vracajúci sa cez jazero do Harrenovej tvrdze, nemohli robiť nič, keď sa na nich z rannej oblohy zniesol Balerion. Harrenove člny zhoreli, Harrenovi synovia takisto.

Aegonových odporcov sužovali aj ďalší nepriatelia. Keď Argilac Povýšenecký zhromaždil svojich bojovníkov v Búrkovom konci, vrhli sa na po-

brežie Mysu hnevu piráti z Kamenných stôp, aby využili ich neprítomnosť, a z Červeného pohoria sa vyrojili dornskí nájazdníci, aby sa rozťahli v pohraničí. V Údolí musel mladý kráľ Ronnel čeliť vzbure na Troch sestrách, keď Sesterčania odmietli ďalšiu poslušnosť Orliemu hniezdu a vyhlásili lady Martu Sunderlandovú za svoju kráľovnú.

Toto sú však drobné mrzutosti v porovnaní s tým, čo postihlo Harrena Čierneho. Hoci Hoarovci vládli v riečnom kraji už tri pokolenia, ľud Trojzubca nemal svojich železných pánov v láske. Harren Čierny dohnal tisíce z nich k smrti pri stavbe svojho obrovitánskeho sídla, riečny kraj vyplienil pre stavebný materiál a ľud i lordov ožobráčil pre svoju nenасыtnú túžbu po zlate. Teraz proti nemu riečni páni povstali na čele s lordom Edmynom Tullym z Riavokrutu. Keď Tullyho povolali na obranu Harrenovej tvrdrze, vyhlásil vernosť Targaryenovcom, na hrade vyvesil dračiu zástavu a vydal sa so svojimi rytiermi a lukostrelcami pridať k Aegonovmu vojsku. Jeho odpor dodal odvahu ďalším riečnym pánom. Páni Trojzubca sa jeden po druhom zriekali Harrena a pridávali sa k Aegonovi Drakovi. Blackwoodovci, Mallisterovci, Vanceovci, Brackenovci, Piperovci, Freyovci, Strongovci povolali svojich vazalov a vytiahli proti Harrenovej tvrdrzi.

Kráľ Harren Čierny zrazu čelil veľkej presile, nuž sa utiahol do svojej údajne nedobytnéj pevnosti. Najväčší hrad, aký kedy v Západnej zemi postavili, sa pýšil piatimi obrými vežami, nevyčerpatelným zdrojom pitnej vody, obrovskými podzemnými pivnicami plnými zásob a masívnymi hradbami z čierneho kameňa, takými vysokými, že na ne nestačí žiadny rebrík, a takými hrubými, že ich neprerazí žiadne baranidlo ani obliehací prak. Harren pozatváral brány a pripravil sa so synmi a vernými, čo mu ešte zostali, na obliehanie.

Aegon z Dračieho kameňa to však videl inak. Len čo sa k jeho vojsku pridali družiny Edmyna Tullyho a ďalších riečnych pánov a spoločne obkľúčili hrad, vyslal k bránam majstra s mierovou zástavou a správou, že je ochotný vyjednávať. Harren mu vyšiel naproti – šedivý starec, no stále srdnatý vo svojej čiernej zbroji. Obaja kráľi mali so sebou vlajkonosiča a majstra, takže i dnes vieme, čo si vtedy povedali.

„Vzdajte sa,“ začal Aegon, „a zostanete pánom Železných ostrovov. Vzdajte sa a vaši synovia budú žiť a vládnuť po vás. Pred vašimi hradbami stojí osemtisíc mojich mužov.“

„Čo je pred mojimi hradbami, to ma ani trochu nezaujíma,“ odvetil Harren. „Tieto múry sú mocné a hrubé.“

„No nie také vysoké, aby zadržali draky. Draky vedia lietať.“

„Postavil som ich z kameňa. Kameň nehorí,“ namietol Harren.

Nato Aegon povedal: „Keď zapadne slnko, váš rod vymrie.“